

2099 Het is 2099. Je bent 16 jaar. Beschrijf een dag uit je leven. Je hebt met minstens 2 mensen een gesprek, gebruik correct je aanhalings- en sluittekens.

De wekker gaat. De muziek klinkt door de kamer. Ik schrik wakker. "Stop" !! gil ik. De wekker stopt. Het is tijd om op te staan. Ik stap uit bed en loop naar mijn kast. Ik doe de deur open en zeg langzaam: "kleren" Er schuift een gordijn om me heen en binnen een paar seconden ben ik aangekleed. Ik ga voor mijn automatische kaptafel zitten. Wat wil ik met mijn haar vandaag? Ik kies voor een hoge paardenstaart met krullen. Ik zeg tegen Mila: Graag een hoge paardenstaart met krullen. Mila is mijn automatische hulp. Iedereen heeft er een. Binnen een paar seconden zit mijn haar precies zoals ik wil. Ik ga naar beneden het ontbijt staat al klaar, zoals ik aan Mila gevraagd had. Mijn moeder zit al te ontbijten. Ik geef mijn moeder een kus op haar wang en ga zitten. Het eten smaakt lekker, net als altijd.

"Goede morgen mama, heb je lekker geslapen?"vraag ik als gewoonte.

"Ja hoor" antwoordt mijn moeder. "Ga je nog ergens winkelen met je vriendinnen. Vorige week zei je dat je nog naar Frankrijk wilde. Er was daar toch een jasje in de uitverkoop dat je graag wilde."

"Ja, maar Lisa kan vandaag niet, haar ouders gaan al weg met de teleporter en ze willen hem niet overbelasten." Antwoord ik.

"Dat begrijp ik wel, Maar het is nu tijd voor school, lieverd?"

"Ja mama ik ga al"

Ik heb geschiedenis. Ik leerde dat je vroeger helemaal naar de school toe moest en dat daar dan mensen je les kwamen geven. Nu is alles thuis. Ik krijg les via een groot holografisch scherm. De leraar zit thuis en kan ons vanuit daar lesgeven. Veel handiger toch?

Als school klaar is Holochat ik met Lisa. We bespreken de geschiedenisles na.

"Raar hè, dat vroeger alles zo beperkt was." zegt Lisa.

"Ja, als je ergens heen wou moest je helemaal met het vliegtuig, dat duurde toch eeuwen voor je ergens was?"

"Ja, nu is het zoveel simpeler. Je gaat gewoon met de teleporter. Je zegt waar je heen wil en bliep je bent er. Veel handiger." antwoordt Lisa.

"Dat vindt ik ook." antwoordt ik.

Ik hoor het belletje als teken dat het eten klaar staat.

"Lisa, het eten is klaar ik moet gaan."

"Natuurlijk, eet smakelijk." Lisa sluit haar haar scherm af en ik doe hetzelfde.

Ik heb nog een gesprek met mijn moeder over de les geschiedenis. Na het eten ga ik huiswerk maken. Dat is helaas niet veranderd. Na het huiswerk poetst Mila mijn tanden en ga ik naar bed.